

УДК 338.45:355.4(477)

JEL classification: H56, E22, O25, L64

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ТА ІНВЕСТИВАННЯ В ОБОРОННО-ПРОМИСЛОВИМУ КОМПЛЕКСІ УКРАЇНИ

САКУН Леся¹, ПРИХОДЬКО Ярослав², ЯКОВЕНКО Максим³

¹ Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
<https://orcid.org/0000-0001-5113-4154>
e-mail: lesyasakun13@gmail.com

² Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
<https://orcid.org/0009-0004-8200-6023>
e-mail: pryaros04@gmail.com

³ Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
<https://orcid.org/0009-0001-3837-971X>
e-mail: shturman6060@gmail.com

Стаття присвячена дослідженню проблем і перспектив трансформації в оборонно-промисловому комплексі України за часів незалежності та інвестуванню в дану галузь. У теперішніх обставинах повномасштабної війни питання реформування та збільшення виробництва військових підприємств є ключовим для підтримання національної безпеки та міжнародного іміджу України.

У дослідженні були розглянуті етапи розвитку змін та трансформації ОПК України, сьогоденні проблемні питання та шляхи їх вирішення. Запропоновано рекомендації, які можуть допомогти при реформуванні або ж створенні новітньої системи оборонної промисловості України.

Дослідження даної статті надає представлення про те, які зміни відбувалися у оборонній промисловості за тридцять років незалежності та за важких умов повномасштабної війни з Росією.

Ключові слова: трансформаційні процеси, інвестування, оборонно-промисловий комплекс, реформування, повномасштабна війна.

<https://doi.org/10.31891/mdes/2026-20-32>

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Стаття надійшла до редакції / Received 26.02.2026

Прийнята до друку / Accepted 31.03.2026

Опубліковано / Published 30.04.2026

© Сакун Леся, Приходько Ярослав, Яковенко Максим

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ТА ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Реформування та вкладення інвестицій в ОПК є однією з ключових секторів економічного та національного розвитку будь-якої держави, бо це також допомагає будувати національний імідж та авторитет на міжнародній політичній арені. Більше всього це стосується країн, які постійно знаходяться у зоні військового протистояння чи стані повної боєготовності. До таких країн можна віднести: Ізраїль, Південну Корею та обов'язково Україну з її сьогодишньою війною.

Ключовою проблемою, яка не дає можливості повного трансформування української військової промисловості, є війна. Однак до стратегічно важливих проблем трансформації ОПК України на сьогодні є: корупція; радянська спадщина (яка і досі має свою присутність як в ОПК так і в українській армії); обмеження фінансових можливостей держави; незавершені реформи ОПК; людські ресурси; відсутність стратегічно важливих технологій (наприклад, для виробництва систем ППО, боєприпасів тощо.); проблеми з інфраструктурою [1;2;6]. Завданнями ОПК під час війни є: - оперативне адаптування Укроборонпрому та його підприємств на умови війни, які змінюються щоденно; - боротьба з корупцією та непрозорістю в роботі ОПК для пришвидшення реалізації реформ для перехоплення ініціативи на полі бою, при цьому головною місією держави має бути створення спеціальної організаційної системи для ефективного управління усіма процесами ОПК такими, як: - логістика, постачання, виробництво, польові випробування, дослідницька діяльність і т. п. [7].

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питаннями роботи ОПК України після відновлення незалежності, вивчення закордонних моделей в управлінні ВПК для їхнього можливого застосування в розвитку оборонної промисловості України, аналіз вирішення історичних проблемних питань українського ОПК, оцінювання можливостей українських оборонних підприємств виробляти військову продукцію для підтримання нацбезпеки та залучення іноземного партнерства для розвитку та інвестування в український ОПК розглядаються українськими дослідниками та вченими. Наприклад, праця І.

Звонко сконцентрована на аналізуванні діяльності ОПК на початковому етапі української незалежності та подальших 10 років. Дослідження Ю. Мартиновича зосереджує увагу на подоланні давніх труднощів, які вимагають серйозного вирішення та додаткового залучення міжнародних компаній на український ринок зброї та військової техніки. Спільна робота В. Гмирі, О. Шинкаренко, В. Нікітченко та інших дослідників зосереджена на оцінюванні можливостей оборонних підприємств випускати військову продукцію та визначення першочергових напрямів фінансування ОПК. В. Горбулін та В. Бадрак зосередили увагу на визначенні ключових елементів іноземного досвіду управління ОПК та створенні рекомендацій, які допоможуть не лише розвитку а й вирішенню стратегічних напрямків розвитку ОПК України [1,4,7].

Окрім вітчизняних науковців, дослідженнями змін української армії та ОПК також займаються іноземні дослідники, до яких можна віднести Крістіана Мамо, К. Кузьмук та Лоренцо Скарапато. Праця Мамо Крістіана була сконцентрована на дослідженні: -українського збройного експорту; -проблем які виникали в українській танковій бронетехніці при їхньому експорті напередодні та після початку війни з 2014 року; -перспективного розвитку ОПК; -подоланні проблем ОПК України; нових військових розробок України та тіснішої співпраці з країнами-членами НАТО. Спільна робота Лоренцо Скарапато та Катерини Кузьмук пов'язана з трансформаціями української армії та оборонної промисловості під час російсько-української війни після 2022 року [5,9].

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Станом на сьогодні значна кількість праць присвячена вивченню окремих етапів розвитку ОПК України, проте недостатньо уваги приділено трансформаційним процесам та інвестуванню в даній галузі з моменту незалежності нашої держави та в умовах воєнного стану, що потребує подальшого вивчення і розробки ефективних інноваційних рішень та рекомендацій.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою даної статті є аналіз трансформаційних процесів та інвестування в оборонній промисловості, а також формування рекомендацій для покращення діяльності ОПК України в умовах глобалізаційних викликів.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Сучасне становище оборонної промисловості України не відповідає сьогоднішнім реаліям, особливо в умовах повномасштабного військового вторгнення Росії. Перш за все, це стосується невисокого рівня оснащення технікою та озброєнням військових частин, до цього також має відношення модернізація сучасних зразків озброєння.

На сьогодні структура військово-промисловий комплекс (ВПК) залишається неорганізованою або анархічною, що збігається з нинішніми державними геополітичними цілями, але також варто враховувати той факт, що Україна зіштовхується з новими загрозами які висувають кардинально нові вимоги до стійкості національної безпеки [4,с 321]. ВПК України почав переходити на збільшене виробництво власного озброєння та налагоджує стратегічну співпрацю із закордонними збройними організаціями [4,с 322].

Не дивлячись на намагання російського агресора нашкодити українському ВПК, з 2023 року Україна почала виробляти зброї більше ніж до повномасштабної війни (з 2022 року) (рис. 1).

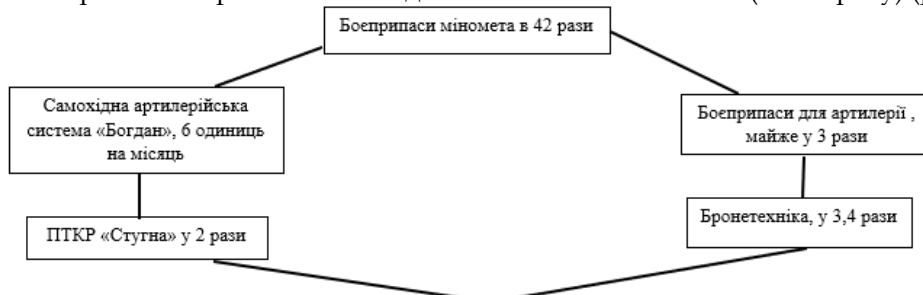

Рис. 1. Оборонна промисловість України з 2022 по 2023 рік [7, с 326]

Посилення закордонного інвестування є сприятливим явищем для розвитку як економічного, так і оборонного сектору України, однак інвесторів приваблює дешева робоча сила,

що говорить про ресурсорієнтовану, а не інноваційну модель розвитку [4, с 327]. Не дивлячись на регулярні ракетні небезпеки, державні підприємства перевиконують виробничі плани, створюючи новітні види зброї, наприклад: дрони-камікадзе, ракети-дрони, морські дрони тощо [8].

Основні етапи розвитку змін та трансформації ОПК України зведено в таблиці 1

Таблиця 1.

Етапи розвитку змін та трансформації ОПК України

Роки	Етапи та їх опис
1990-2000-і роки	<p>Зміна у 1992 році Держоборонпромаша на Міністерство машинобудування, військово-промислового комплексу та конверсії.</p> <p>Скорочення військових замовлень зумовило переорієнтацію оборонних підприємств і науково-дослідних установ на виробництво цивільної продукції [1, с. 59]. Водночас відбулося різке зменшення масштабів оборонно-промислового комплексу: кількість підприємств скоротилася майже у п'ять разів, а чисельність працівників – у сім разів, що супроводжувалося розпродажем військового майна [1, с. 60]. За нових геополітичних умов експортна діяльність стала важливим інструментом збереження та розвитку ОПК.</p> <p>Обмежене фінансування Міністерства оборони та підприємств ОПК України призвело до припинення близько 90 % науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, а коефіцієнт оновлення основних виробничих фондів не перевищував 2,5 % на рік, що спричинило зростання технологічного відставання галузі від провідних країн світу [3].</p>
2000-2014	<p>Деградація та розпродаж озброєння та техніки. Продовжувалася швидка деградація через обмеженим фінансуванням Міністерства оборони у зв'язку з чим, багато підприємств перейшли від виробництва озброєнь до науково-дослідних робіт або були приватизовані чи передані в оренду. Відбувся частковий розпродаж радянських запасів озброєнь, а підприємства, які збереглися, здебільшого займалися модернізацією старої техніки та експортом.</p> <p>Брак фінансування на внутрішні замовлення та посилення експорту. Держава майже не фінансувала внутрішні закупівлі озброєння для Збройних сил України а це змушувало підприємства ОПК виживати за рахунок експортних контрактів.</p> <p>У 2000-х Україна залишалася помітним експортером військової техніки. До 2011 року найприбутковішим був експорт авіаційної техніки та послуг з її модернізації. Згодом лідером став експорт бронетехніки, зокрема танків «Оплот». Фінансування інвестицій в інфраструктуру ОПК було вкрай низьким. Наприклад, у 2006 році воно становило 21,6% від загального фінансування армії, а до 2009–2010 років впало до 7%.</p> <p>Технологічне відставання. Більшість підприємств ОПК використовували технології 1990-х років, що призводило до звуження наукового потенціалу. Інноваційні проекти перебували на низькому рівні, а також відбувалася консервація значної частини наукової бази, що ще більше поглиблювало технологічний розрив з провідними світовими виробниками.</p> <p>Корупція та непрозорість. Оборонні закупівлі та експортні операції часто супроводжувалися непрозорими схемами. Брак належного контролю призводив до того, що державні ресурси розкрадалися, а підприємства згортали виробництво або переходили під вплив олігархів.</p> <p>Наслідки кризи. Слабкість ОПК стали очевидними після початку агресії Росії у 2014 році. Тоді Україна виявилася неготовою до тривалого збройного протистояння. Замість того, щоб стати опорою для національної безпеки, успадкований від СРСР потенціал ОПК виявився тягарем, який потребував кардинальних реформ. [2]</p>
2014-2022	<p>Збільшення виробництва озброєння, військової техніки та іншої продукції. У 2021 році оборонні підприємства Оборонні підприємства У 2021 році виробили на 9,6 млрд гривень більше ОВТ, ніж у 2019 році, це майже на 33 % більше з 29,4 млрд до 39 млрд грн. [4, с 325] Повернення до прибуткового рівня ОБОРОННОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ Починаючи з 2017 року наявне зростанням інвестування європейських інвесторів у виробництво оборонної продукції в Україні. Це, безсумнівно, є позитивним фактором розвитку для українських виробників оборонної продукції.</p> <p>Поглиблена співпраця з НАТО. 2015 рік ознаменувався поглибленою співпрацею з НАТО в рамках нової редакції Воєнної доктрини України, основним наративом якої є досягнення повної оперативної сумісності Збройних Сил України з арміями держав-членів НАТО до 2020 року.</p> <p>Впровадження стандартів НАТО. З 2015 року ЗСУ поступово впроваджують стандарти НАТО. До початку повномасштабної війни Міністерство оборони та Збройні Сили впровадили близько 300 стандартів та документів НАТО. Впровадження стандартів НАТО допомагає краще управляти та підтримувати Збройні Сили України [4, с 329].</p>
2022 - наш час	<p>Попри постійне нарощування обсягів власного оборонного виробництва, воєнні реалії протистояння з одним із найпотужніших військових супротивників суттєво ускладнюють цей процес. Однією з ключових перешкод розвитку сектору залишається корупція, що супроводжує значну частину оборонних замовлень, підірвавши довіру до галузі та спричиняє затримки в постачанні озброєння. Водночас Україна активно залучає іноземну допомогу й інвестиції, розвиваючи спільне виробництво озброєнь із партнерами з ФРН, Туреччини, Франції, США та інших країн [6]</p> <p>Організаційні проблеми. Навіть у 2023 році, на тлі певних досягнень ВПК та ВТК, спостерігається відсутність у системі органів виконавчої влади єдиного центру прийняття рішень. Незавершені реформи. Державний концерн «Укроборонпром» залишається неповністю реформованим і донині.</p> <p>Проблеми у визначенні пріоритетів розвитку. Навіть після 20 місяців «великої війни» вітчизняні відомства лише розглядали запропоновані промислові технології, але не розпочали створення нового комплексу.</p> <p>Проблема реконструкції та модернізації підприємств ОПК. Внаслідок масштабної війни з Росією значна частина українського ОПК (близько 45 підприємств, як повідомляє «Укроборонпром») втрачала значні виробничі потужності. Більше того, у багатьох випадках підприємства ОПК потребували модернізації або створення нових виробничих потужностей шляхом трансферу технологій з країн-партнерів. [7]</p>

Джерело складено на основі: [1,2,3,4,6,7]

Шляхами вирішення проблеми, що стосується невідповідності стану українського ОПК сучасним реаліям в умовах масштабної війни, є створення: фонду розвитку оборонної промисловості; багатопарової неперервної системи освіти у військовій промисловості; довгострокових умов для стабільного розвитку людського ресурсу для даної галузі [4, с 321]. Питання модернізації оборонних підприємств може бути вирішено через подальшу диверсифікацію військових підприємств та збільшення відкритості військових підприємств (з точки зору справедливого розділення прибутку між підрядниками та в подальшому приваблення інвестицій у військову галузь) [4, с 330]. З 2022 року Україна змогла розпочати внутрішнє виробництво деяких видів зброї які наша країна донині отримувала з-за кордону, таких як боеприпаси для танків та артилерійських систем які у нинішньому світі є дефіцитними. Незважаючи на це, цього недостатньо щоб мати змогу виготовляти всі альтернативи імпортній зброї. Шляхом вирішення цієї проблеми має бути: - введення новітніх технологій виробництва завдяки співпраці із закордонними партнерами; - збільшення присутності європейських та американських виробників зброї та як наслідок створення спільних підприємств з українськими виробниками. Ці вирішення проблеми допоможе так модернізувати українську військову промисловість так і збільшити темп стандартизації зброї українського виробництва згідно потреб НАТО [9]. З огляду на вказані шляхи вирішення поточних проблем в оборонній промисловості фундаментом виробничо-технологічних потреб України має бути впровадження курсу на масштабний технологічний розвиток озброєння армії України, який буде домінувати над технічним рівнем ворожої зброї сьогодні та в подальшому. Для цієї місії можуть застосовуватися різні моделі, які не будуть руйнувати наявні можливості ОПК та сприятимуть розвитку даної галузі в майбутньому.

1. Міністерство стратегічних галузей промисловості має перетворитися на головний координаційний центр діяльності ОПК у країні або точніше запровадити чіткий розподіл повноважень, підприємства авіаційної та ракетної промисловості мають бути передані під безпосереднє управління Міністерства стратегічних галузей промисловості, а також ракетобудівні підприємства Державного космічного агентства України

2. Міністерство стратегічних галузей промисловості повинно заснувати Агентство передових технологій, яке буде створювати механізми стимулюючого технологічного розвитку - як в межах військово-технічної співпраці та купівлі ліцензій у закордонних підприємств, так і співробітництві з «відкритими організаціями» такими як ХПІ (Харківський політехнічний інститут), окремими приватними фірмами та їх спілками.

3. Закупання зброї та військової техніки (ОВТ) мають бути організовані командуваннями різних родів військ ЗСУ та злагожені (та підтверджені) з військовим командуванням ЗСУ щодо пріоритетності замовлень.

4. Має бути розроблено єдиний для всіх план трансформації спеціалізованих експортерів у державні інвестиційні компанії, який має бути реалізований. Питання їх координації зі сторони можуть бути дискусійними, проте для цього також необхідні зміни в законі для покращення статусу експортерів в нових умовах. Крім того, важливо враховувати, що робота таких підприємств належить до компетенції президентського інституту влади - як частки зовнішньополітичної діяльності..

5. Для організування кооперації із задіяними департаментами Міністерства оборони можна застосовувати спроможності Урядової міжвідомчої комісії з питань ОПК, або удатися до формування Державного комітету з оборонних питань.

6. Для здійснення контролю за функціонуванням ОПК раціонально буде провести зміни наявної Міжвідомчої комісії з питань політики військово-технічного співробітництва та експортного контролю при Президентові України шляхом збільшення рівня її повноважень або створити іншу промислово-військову комісію при Президентові. Керівником комісії рекомендується призначити Президента України, а його заступниками - Міністр стратегічних галузей промисловості (ключова особа у військовій промисловості) та Головнокомандувач ЗСУ(провідна особа у військовій сфері).

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Здійснене дослідження продемонструвало, що трансформування оборонної промисловості з моменту відновлення незалежності до часу повномасштабного вторгнення є не тільки випробуванням, а й необхідністю, враховуючи швидку зміну зовнішніх факторів навколо України для підтримання міцної національної безпеки та міжнародного авторитету України у світі. Попри

постійні російські атаки на цивільні та військові об'єкти, Україна продовжує пристосовувати військове виробництво під нові умови, які змінюються чи не щоденно, і почала розробляти нові види озброєння, такі як морські дрони, балістичні ракети, ракети дрони тощо. Це демонструє стійкість ОПК України в умовах повномасштабної війни та її здатність долати випробування, які виникають у сучасних умовах.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Звонко І.М. Особливості розвитку оборонно-промислового комплексу України після відновлення незалежності (1990-ті роки). *Культурологічний альманах*. Вип. 2, 2023. С. 58-63. URL: <https://almanac.npu.kiev.ua/index.php/almanac/article/view/178/165>
2. Формування оборонно-промислової політики України в умовах позаблоковості. Аналітична доповідь. Київ. 2011. URL: <https://www.niss.gov.ua/sites/default/files/2012-01/OPP-b8930.pdf>
3. Волович О. Український ОПК в умовах «гібридної війни» з Росією. 2014. URL: <https://surl.li/geueyo>
4. Hmyrya V, Nikitchenko. V, Shynkarenko. O, Aleskerova. Yu, Kostyuk. O. The development of the defense industry of Ukraine will ensure national security. *Financial and credit activities: problems of theory and practice*. 2024. Volume 3(56). P 321-333 URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/4366/4124>
5. Christian Mamo. Revitalising Ukraine's defence sector, and with it, its military. March 26, 2021. URL: <https://surl.li/ezxzsq>
6. Мартинович Ю. Як відроджується український ОПК?. *НАКО*. 2024. URL: <https://espresso.tv/poyasnuemo-shlyakh-do-peremogi-yak-ukrainskiy-vpk-dolae-istorichni-trudnoshchi-ta-zaluchae-mizhnarodni-kompanii-poyasnyuemo#part-7>
7. Горбулін В, Бадрак В. Національні моделі управління та розвитку військово-промислового комплексу: рекомендації для України. Центр міжнародної безпеки. Аналітичний портал. Зовнішня політика України. 2023. UDL: <https://analytics.intsecurity.org/modeli-organizatsii-upravlinnia-ta-rozvytku-vpk-ukrainy/>
8. Вовк К. Військовий злет. Як змінилася українська армія з часів відновлення незалежності України. Онлайн-медіа "Свідомі". 2024. URL: <https://surl.li/woecbf>
9. Kuzmuk K, Lorenzo Scarazzato. Transformation of the Ukrainian Arms Industry Against the Background of the War with Russia. Stockholm International Peace Research Institute. 2025. URL: <https://www.sipri.org/commentary/topical-backgrounder/2025/transformation-ukraines-arms-industry-amid-war-russia>

REFERENCES:

1. Zvonko I.M. Peculiarities of the development of the military-industrial complex of Ukraine after the restoration of independence (1990s). *Culturological Almanac*. Vyp. 2, 2023. С. 58-63. URL: <https://almanac.npu.kiev.ua/index.php/almanac/article/view/178/165>
2. Formation of the military-industrial policy of Ukraine in the conditions of non-alignment. Analytical report. Kyiv. 2011. URL: <https://www.niss.gov.ua/sites/default/files/2012-01/OPP-b8930.pdf>
3. Volovych O. Ukrainian Defense Industry in the Conditions of the "Hybrid War" with Russia. 2014. URL: <https://surl.li/geueyo>
4. Hmyrya. V, Nikitchenko. V, Shynkarenko. O, Aleskerova. Yu, Kostyuk. O. The development of the defense industry of Ukraine will ensure national security. *Financial and credit activities: problems of theory and practice*. 2024. Volume 3(56). P 321-333 URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/4366/4124>
5. Christian Mamo. Revitalising Ukraine's defence sector, and with it, its military. March 26, 2021. URL: <https://surl.li/ezxzsq>
6. Martinovich. Y. How is the Ukrainian defense industry revived?. *NAKO*. 2024. URL: <https://espresso.tv/poyasnuemo-shlyakh-do-peremogi-yak-ukrainskiy-vpk-dolae-istorichni-trudnoshchi-ta-zaluchae-mizhnarodni-kompanii-poyasnyuemo#part-7>
7. Horbulin. V, Badrak. C. National models of management and development of the military-industrial complex: recommendations for Ukraine. Center for International Security. Analytical portal. Foreign policy of Ukraine. 2023. UDL: <https://analytics.intsecurity.org/modeli-organizatsii-upravlinnia-ta-rozvytku-vpk-ukrainy/>
8. Wolf. K. Military take-off. How the Ukrainian army has changed since the restoration of Ukraine's independence. Online media "Svidomi". 2024. URL: <https://surl.li/woecbf>
9. Kuzmuk. K, Lorenzo Scarazzato. Transformation of the Ukrainian Arms Industry Against the Background of the War with Russia. Stockholm International Peace Research Institute. 2025. URL: <https://www.sipri.org/commentary/topical-backgrounder/2025/transformation-ukraines-arms-industry-amid-war-russia>

TRANSFORMATION PROCESSES AND INVESTMENTS IN THE DEFENSE-INDUSTRIAL COMPLEX
OF UKRAINE

SAKUN Lesia, PRIKHODKO Yaroslav, YAKOVENKO Maksym
Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University

The article is devoted to the study of the problems and prospects of transformation in the defense-industrial complex of Ukraine during the period of independence and investment in this industry. The conducted research demonstrates that the restructuring of the military-defense industry from the moment of restoration of independence to the moment of full-scale military invasion is not only a challenge, but also a necessity, given the rapid change of external factors around Ukraine to maintain strong national security and international authority of Ukraine in the world. In the current circumstances of a full-scale war, the issue of reforming and increasing the production of military enterprises is key to maintaining national security and the international image of Ukraine, but to achieve these goals, it is necessary to solve a number of strategic problems that hinder this, for example: corruption, Soviet legacy, funding restrictions, infrastructure problems, lack of strategically important technologies, unfinished reforms in the defense industry, etc. Recommendations are proposed that can help in reforming or creating a modern system of the defense industry of Ukraine. The study of this article provides an idea of what changes have occurred in the defense industry over the thirty years of independence and under the difficult conditions of a full-scale war with Russia. Reforming and investing in the defense industry is one of the key sectors of the economic and national development of any state, because it also helps build a national image and authority in the international political arena. The study examined the stages of development of changes and transformation of the defense industry of Ukraine, current problematic issues and ways to solve them. . The researched material also shows that despite regular enemy attacks on civilian and military facilities, Ukraine continues to adapt its military weapons production to the latest realities, which change almost daily, and has begun to develop new types of weapons, such as naval drones, ballistic missiles, drone missiles, cruise missiles, etc.

Keywords: transformation processes, investment, defense-industrial complex, reform, full-scale war.